

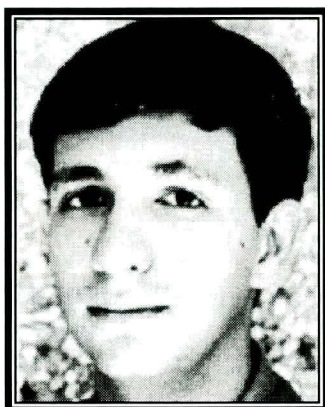

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סרן גדי סולוביס ז"ל

בן הדי והרמן
נולד בירושלים
בתאריך ט' באלול תשט"ז, 16/8/1956
התגורר בירושלים
התגייס בשנת 1974
שרת בחיל התותחנים
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך כ"ה בתשרי תשל"ח, 7/10/1977
נקבר בהר הרצל
אזור: ד חלקה: 5 שורה: 3 קבר: 1
הותיר אחריו הורים

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בנם-יחידם של הרמן והדי. נולד ביום ט' באלול תשט"ז (16.8.1956) בירושלים. הוריו נפרדו כשהיה בן שלוש, ומאורע זה השאיר עליו את רישומו כל ימי חייו. כבר בגיל צעיר הפך גדי להיות היגבר' בבית. דאגתו לאמו ועזרתו לה בכל היו לשם-דבר. הוא למד בבית-הספר היסודי שליד הגמנסיה 'רחביה' וסיים את לימודיו בגמנסיה עצמה. בכיתה ד' הצטרף לתנועת הצופים ויחד עם חבריו לתנועה השתתף במחנות ובטיולים ברחבי-הארץ. מיומנותיו וידיעותיו הרבות הביאו לכך שהוטל עליו להשתתף בתכנון פעולות אלה. לאחר שנים מונה כמדריך לשכבות הצעירות והיה פעיל בועדת התרבות. בכיתה ט' גדי הצטרף למועדון הקליעה 'אלנבי' של הגדנ"ע, בו היה פעיל במשך כשנתיים ונמנה עם קלעיו המצטיינים. גדי ייצג בכבוד את המועדון בתחרויות קליעה ארציות.

גדי היה ספורטאי רב-גוני והצטיין בעיקר בשחייה. גם בלימודיו הגיע להישגים גבוהים מאוד. תחומי התעניינותו העיקריים היו לימודי ההיסטוריה - כללית וישראלית. גדי היה מטובי התלמידים בבית-הספר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

גם בכל הקשור במדעי הטבע ובעיקר במתמטיקה. הוא שלט בחומר הלימודים באופן מעולה עד שגם מוריו השתאו מידיעותיו הנרחבות. גדי שאף ללמוד רפואה לאחר שחרורו מצה"ל.

עוד בילדותו החל גדי ל'התעסק' במכשירי-חשמל. לא היה מכשיר בבית שגדי לא ידע לטפל בו. היו לו 'ידי-זהב'. כשהתבגר בלטו כישוריו הטכניים בתחום האלקטרוניקה. גדי רכש מערכת סטריאופונית משוכללת ביותר, ואוצר-תקליטיו היה נבחר ורב.

גדי היה חבר נאמן ובן נפלא. תכונותיו הבולטות היו: נאמנות, רצינות, התמדה, סבלנות ויסודיות. הוא הסתגל מהר לכל חברה ולכל מצב והיה אהוב על הבריות. אודי, חברו ללימודים ולצבא, מספר כי גדי היה נכון תמיד לעזור באימונים, להתחלק בחבילות מהבית ולתת יד בכל עת שזו היתה דרושה. דדי נזכר כי "כבר בבית-הספר בלט כשרונו האנליטי ונכונותו לשמוע ביקורת. תמיד התייחס אליה בחיוב ונהג להסיק ממנה מסקנות."

גדי גוייס לצה"ל בסוף אוקטובר 1974. כיוון שנמצא מתאים לצוות-אוויר, ויתר על הליכה עם חבריו לנח"ל והתנדב לחיל-האוויר. גדי עמד בהצלחה בשלבים הראשונים של קורס-הטייס, וכשעזב את הקורס התנדב לחיל התותחנים. מפקדיו עמדו על כישוריו והחליטו לקדמו במהירות. בזמן שירותו עבר גדי קורס-צניחה, קורס-קצינים בסיסי וקורס קציני-תותחנים. אחר-כך נשלח לקורס נוסף של החייל וסיימו כחניך מצטיין צוותי. הערכת מפקד-הקורס היתה: "החניך מוערך על-ידי מפקדו כחניך מצטיין, מבריק, שקדן, דייקן ומהיר בעבודתו. בעל ידע צבאי נרחב מעבר להכשרתו הפורמאלית. מגלה עניין בתחומים רבים ומגוונים". "גדי גילה עניין רב בתחום יחסי-אנוש", מספר בני, שנפצע קשה בתאונה, "אני חייב לגדי הרבה. לא היה שני לו בעידוד וחיוזוק רוחי, כאשר הייתי נתון במצוקה נפשית ופיסית כאחת. הוא היה חבר אמיתי".

ביום כ"ה בתשרי תשל"ח (7.10.1977) נפל גדי בעת מילוי תפקידו, והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים. לאחר מותו הועלה לדרגת סרן.

במכתב-תנחומים למשפחה כתב מפקדו: "הכרנו את גדי כחייל וכאדם. הוקרנו את חוש הצדק והיושר שאפיינוהו תמיד. גדי היה יד המפקדים,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

כשם שהיה חבר ודואג לחייליו. במקצועו המיוחד ביצע גדי עבודה מעולה וזכה להערכתם של הממונים עליו. הוא אהב את עבודתו, התמסר לה והצליח להפליא".

להנצחת שמו תרמה אמו מלגה שנתית, המוענקת לתלמיד רפואה באוניברסיטה העברית בירושלים.